

I

(Jogalkotási aktusok)

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/420 HATÁROZATA

(2019. március 13.)

az uniós polgári védelmi mechanizmusról szóló 1313/2013/EU határozat módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 196. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az 1313/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁴⁾ hatálya alá tartozó uniós polgári védelmi mechanizmus (a továbbiakban: az uniós mechanizmus) megerősíti az Unió és a tagállamok közötti együttműködést, és elősegíti a koordinációt a polgári védelem területén a természeti és az ember okozta katasztrófákra való uniós reagálás javítása érdekében.
- (2) Miközben elismeri a tagállamok elsődleges felelősségét a természeti és az ember okozta katasztrófák megelőzése, az azokra való felkészülés és reagálás tekintetében, az uniós mechanizmus – az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkének (3) bekezdésével összhangban – előmozdítja a tagállamok közötti szolidaritást.
- (3) A természeti és az ember okozta katasztrófák az egész világon bárhol bekövetkezhetnek, gyakran figyelmeztető jel nélkül. Mind a természeti, mind az ember okozta katasztrófák egyre gyakoribbak, szélsőségesebbek és összetettebbek, az éghajlatváltozás hatásai miatt súlyosabbak és a nemzeti határoktól függetlenek. A katasztrófákból eredő emberi, környezeti, társadalmi és gazdasági következmények nagyságrendje ezidáig nem ismert mértékű lehet.
- (4) A közelmúlt tapasztalatai azt mutatják, hogy az uniós mechanizmus által koordinált és elősegített önkéntes kölcsönös segítségnyújtási felajánlásokra való hagyatkozás nem mindig biztosítja azt, hogy elegendő képesség álljon rendelkezésre a katasztrófák által érintett személyek alapvető szükségleteinek kielégítő módon történő fedezésére, és nem biztosítja sem a környezet, sem pedig a tulajdon megfelelő védelmét. Ez különösen igaz abban az esetben, amikor a tagállamokat egyszerre sújtják visszatérő és váratlan, természeti vagy ember okozta katasztrófák, és amikor a kollektív képességek elégtelenek. E hiányosságok felszámolása és a felmerülő veszélyek leküzdése érdekében az összes uniós eszközt teljes rugalmasságot biztosító módon igénybe kell venni, többek között a civil társadalom aktív részvételének ösztönzése révén.

⁽¹⁾ 2018. október 18-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 361., 2018.10.5., 37. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. február 12-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. március 7-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1313/2013/EU határozata (2013. december 17.) az uniós polgári védelmi mechanizmusról (HL L 347., 2013.12.20., 924. o.).

- (5) Elengedhetetlen, hogy a tagállamok megfelelő megelőzési és felkészültségi fellépéseket alkalmazzanak, beleértve a katasztrófák – különösen az erdőtüzek – kezelését célzó elegendő képesség rendelkezésre állásának biztosítását is. Tekintettel arra, hogy az Unióban az utóbbi években különösen heves és kiterjedt erdőtüzek keletkeztek, amelyek számos tagállamban és az 1313/2013/EU határozat alapján a tagállamok önkéntesen, előzetesen rendelkezésre bocsátott reagálási képességei formájában létrehozott európai veszélyhelyzet-reagálási képesség (a továbbiakban: EERC) tekintetében is jelentős művelési hiányosságokra mutattak rá, további intézkedéseket kell hozni uniós szinten. Az erdőtüzek megelőzése alapvető fontosságú a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére irányuló globális kötelezettségvállalás összefüggésében is.
- (6) A megelőzés kulcsfontosságú a természeti és az ember okozta katasztrófák elleni védelem terén, és további fellépéseket igényel. Ennek érdekében a tagállamoknak rendszeres időközönként meg kell osztaniuk a Bizottsággal kockázatértékelési összefoglalóikat és kockázatkezelési képességük értékelését, különös figyelemmel a fő kockázatokra. Emellett a tagállamoknak meg kell osztaniuk a megelőzési és felkészültségi intézkedésekkel kapcsolatos információkat, különösen azokat, amelyek a határokon átnyúló hatásokkal bíró fő kockázatok és – adott esetben – az alacsony valószínűségű, de nagy hatású katasztrófákkal kapcsolatos kockázatok kezeléséhez szükségesek.
- (7) A Bizottságnak a tagállamokkal együtt folytatnia kell a katasztrófakockázat-kezeléssel kapcsolatos információk megosztásának elősegítését célzó iránymutatások kidolgozását. Ezekkel az iránymutatásokkal elő kell mozdítani az ilyen információk összehasonlíthatóságát, különösen, ha a tagállamok hasonló vagy határokon átnyúló kockázatokkal szembesülnek.
- (8) A katasztrófakockázat-megelőzéshez és -kezeléshez kockázatkezelési intézkedéseket kell kidolgozni és végrehajtani, a szereplők széles körének koordinálásával. A kockázatértékelések elkészítésekor és a kockázatkezelési intézkedések kidolgozásakor fontos figyelembe venni az éghajlat jelenlegi változékonyságát és az éghajlatváltozás várható alakulását. A kockázati térképek készítése a megelőzési fellépések és a reagálási képesség megerősítésének egyik meghatározó eleme. Kiemelkedő fontosságúak a lakosság, a gazdasági tevékenységek – többek között a kritikus infrastruktúra -, az állatjólét, valamint az állat- és növényvilág, a környezeti és a kulturális erőforrások – így például a biológiai sokféleség, az erdei ökoszisztéma-szolgáltatások és a vízkészletek – veszélyeztetettségének csökkentését célzó fellépések.
- (9) Annak érdekében, hogy a tagállamok körében javuljon a megelőzési és felkészültségi tervezés és koordináció, lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy a tagállamokkal együttműködésben konkrét konzultációs mechanizmusokat alakítson ki. Ezenkívül lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy tájékoztatást kérjen konkrét kockázatokhoz kapcsolódó megelőzési és felkészültségi intézkedésekről, amennyiben valamely tagállam gyakran nyújt be segítségnyújtás iránti kérelmet. A Bizottságnak értékelnie kell ezt a tájékoztatást azzal a céllal, hogy maximalizálni lehessen a katasztrófakockázat-kezeléshez nyújtott teljes uniós támogatást, és hogy javítani lehessen a tagállamok megelőzési és felkészültségi szintjét. Csökkenteni kell az adminisztratív terheket, továbbá meg kell erősíteni a más kulcsfontosságú uniós szakpolitikákkal és eszközökkel, különösen az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁵⁾ említett európai strukturális és beruházási alapokkal való kapcsolatokat.
- (10) Az árvizek növekvő kockázatot jelentenek az uniós polgárok számára. A megelőzési és felkészültségi fellépéseknek a polgári védelem területén való megerősítése és a lakosságuk árvizekkel szembeni veszélyeztetettségének csökkentése céljából a tagállamoknak az e határozat alapján történő kockázatértékeléseik elkészítésekor teljes mértékben fel kell használniuk többek között a 2007/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ szerint elvégzett kockázatértékeléseket annak meghatározása érdekében, hogy fenyegeti-e árvíz a vízfolyásaikat és a partvonalalaikat, továbbá megfelelő és koordinált intézkedéseket kell hozniuk e kockázatok csökkentésére.
- (11) Meg kell erősíteni a katasztrófákra való kollektív felkészülés és az azokra való kollektív reagálás képességét, különösen kölcsönös európai segítségnyújtás révén. Az „európai veszélyhelyzet-reagálási képesség” vagy „önkéntes eszköztár” elnevezést az e határozat szerinti új jogi keret jellegének tükrözése érdekében európai polgári védelmi eszköztárra kell változtatni.
- (12) Az európai polgári védelmi eszköztár megerősítése szükségessé teszi az uniós finanszírozás fokozását a képességek átalakítása és javítása, valamint a művelési költségek tekintetében.
- (13) A meglévő általános képességek megerősítése mellett létre kell hozni a rescEU-t az olyan kezelhetetlen helyzetekben való végső segítségnyújtás céljából, amelyekben a tagállami szinten meglévő és a tagállamok által az európai polgári védelmi eszköztár céljára előzetesen rendelkezésre bocsátott képességek az adott körülmények között nem elegendők a különféle katasztrófákra való hatékony reagáláshoz.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/60/EK irányelve (2007. október 23.) az árvízveszélyek értékeléséről és kezeléséről (HL L 288., 2007.11.6., 27. o.).

- (14) A helyi és regionális hatóságok szerepe nagyon fontos a katasztrófamegelőzésben és -kezelésben, és reagálási képességeiket megfelelő módon be kell vonni az e határozat értelmében végrehajtott koordinálási és telepítési tevékenységekbe, összhangban a tagállamok intézményi és jogi keretrendszerével, az átfedések minimalizálása és az interoperabilitás előmozdítása érdekében. Ezeknek a hatóságoknak fontos megelőző szerepük lehet, és egy katasztrófát követően – az önkénteseik képességeivel együtt – ezek a hatóságok reagálnak elsőként. Ezért folyamatos együttműködésre van szükség helyi, regionális és határokon átnyúló szinten a rescEU mobilizálása előtti gyors beavatkozásra szolgáló közös riasztási rendszer létrehozása érdekében, valamint rendszeres nyilvános tájékoztatási kampányokat szükséges folytatni a kezdeti reagálási intézkedésekről.
- (15) A rescEU-képességek jellegének továbbra is rugalmasnak kell lenniük, és az új fejlemények és jövőbeli kihívások, például az éghajlatváltozás kezelése érdekében a változásra is alkalmasnak kell lenniük.
- (16) mivel az azonosított kockázatok, a képességek összessége és a hiányosságok idővel változnak, rugalmasságra van szükség a rescEU létrehozását illetően. A Bizottságot ezért fel kell hatalmazni arra, hogy végrehajtási jogi aktusokban határozza meg a rescEU-képességeket, figyelembe véve az azonosított kockázatok, a képességek összességét, valamint a hiányosságokat.
- (17) A rescEU-képességek működésének biztosítása érdekében további pénzügyi előirányzatokat kell rendelkezésre bocsátani az uniós mechanizmus keretében végrehajtott fellépések finanszírozásához.
- (18) Lehetővé kell tenni az Unió számára a tagállamok oly módon való támogatását, hogy társfinanszírozást nyújtson a rescEU-képességek kifejlesztéséhez, beleértve azok bérlését, lízingjét és adásvételét is. Ez jelentősen növelné az uniós mechanizmus hatékonyságát azáltal, hogy biztosítja a képességek rendelkezésre állását olyan esetekben, amikor egyébként nem lenne biztosra vehető a hatékony katasztrófareagálás, különösen a jelentős számú tagállamot érintő, széles körű hatásokkal járó katasztrófák esetén. A képességek közös beszerzése lehetővé teszi a méretgazdaságosság kihasználását és a jobb koordinációt a katasztrófareagálás során.
- (19) A rescEU-képességek kifejlesztéséhez nyújtott uniós pénzügyi támogatást az elszámolható költségek e határozatban foglalt kategóriáit figyelembe véve kell megállapítani. Teljes mértékű uniós pénzügyi támogatást kell rendelkezésre bocsátani az olyan képességek kifejlesztéséhez, amelyek olyan alacsony valószínűségű, de nagy hatású katasztrófákkal kapcsolatos kockázatra való reagáláshoz szükségesek, amelyek jelentős, határokon átnyúló hatásokkal járhatnak, és amelyekkel kapcsolatban a nemzeti polgári védelmi hatóságok és a Bizottság által végzett képességihiány-elemzésekben megállapításra került, hogy nem megfelelő szintű a felkészültség az Unióban. Emellett jelentős társfinanszírozást kell előírni a legmagasabb beszerzési és fenntartási költségű képességeket – például az erdőtüzek légi oltásával kapcsolatos képességeket – illetően is. A pontos társfinanszírozási arányokat éves munkaprogramokban kell meghatározni.
- (20) A tagállami felelősség és a tagállamok közötti szolidaritás szempontjainak kiegyensúlyozása érdekében lehetővé kell tenni, hogy a rescEU-képességek telepítésével járó műveleti költségek egy része uniós pénzügyi támogatásra jogosult legyen.
- (21) A tagállamokat, illetve polgáraikat jelentős mértékben érinthetik harmadik országokban bekövetkezett katasztrófák. Az ilyen helyzetekben lehetővé kell tenni a rescEU-képességek Unión kívüli telepítését. A tagállamok közötti szolidaritáshoz kapcsolódóan a rescEU-képességek Unión kívüli telepítése esetén a műveleti költségeket az uniós költségvetésből kell fedezni.
- (22) A koordinált és egyúttal gyors reagálás biztosítása érdekében a képességek telepítésére és leszerelésére vonatkozó határozatokat, továbbá az egymással ütköző kérelmek esetén meghozandó összes határozatot a Bizottságnak a kérelmező tagállammal és az adott rescEU-képességeket tulajdonló, bérlő vagy lízingelő tagállammal folytatott szoros koordináció mellett kell meghoznia. A Bizottságnak a rescEU-képességeket tulajdonló, bérlő vagy lízingelő tagállammal olyan műveleti szerződést kell kötnie, amely meghatározza a rescEU-képességek telepítésének feltételeit.
- (23) A képzés, a kutatás és az innováció a polgári védelem területén történő együttműködés alapvető fontosságú elemeit képezik. A polgári védelmi képzés és a gyakorlatok hatékonyságának és eredményességének fokozása, az innováció és a párbeszéd előmozdítása, valamint a tagállamok nemzeti polgári védelmi hatóságai és szolgálatai közötti együttműködés megerősítése érdekében létre kell hozni az Unió polgári védelmi tudáshálózatát. Az említett hálózatnak a veszélyhelyzet-kezelés területén meglévő struktúrákra kell épülnie, ideértve a kiválósági központokat, az egyetemeket, a kutatókat és az egyéb szakértőket, a fiatal szakembereket és a tapasztalt önkénteseket is. Szintén meg kell erősíteni a képzéssel, a kutatással és az innovációval kapcsolatos együttműködést a nemzetközi szervezetekkel, valamint a lehetséges esetekben ki kell terjeszteni azt harmadik országokra, különösen a szomszédos országokra is.
- (24) A polgári védelem területén dolgozók mások segítségének szentelik életüket, időt és energiát fektetve a rászorulóknak segítségére. Ezt a kiállást és az uniós polgári védelem iránti elkötelezettséget az Uniónak el kell ismernie.

- (25) Miközben az időjárásal és a belbiztonsággal összefüggő katasztrófákkal kapcsolatos tendenciák fényében a polgári védelem megerősítése Unió-szerte a legfontosabb prioritások közé tartozik, döntő fontosságú az erőteljes területi és közösségvezérelt dimenzió biztosítása, mivel a helyi közösségi fellépés a leggyorsabb és leghatékonyabb módja a katasztrófák által okozott károk mérséklésének.
- (26) Egyszerűsíteni és észszerűsíteni kell, továbbá rugalmasabbá kell tenni az uniós mechanizmus eljárásait annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok mihamarabb igénybe vehessék a természeti vagy ember által okozott katasztrófákra való minél gyorsabb és hatékonyabb reagáláshoz szükséges segítséget és képességeket.
- (27) A meglévő finanszírozási eszközök felhasználásának maximalizálása és a – többek között az Unión kívüli katasztrófákra való reagáláshoz – segítséget nyújtó tagállamok támogatása érdekében a finanszírozás nyújtása az 1313/2013/EU határozat 21., 22. és 23. cikke alapján történik, összhangban az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁷⁾ 191. cikkének (1) bekezdésével. Mindazonáltal különösen a polgári védelmi tevékenységek és a humanitárius segítségnyújtás támogatásának világosan el kell különülniük egymástól, és teljes mértékben összhangban kell lenniük az általuk szolgált célokkal és a rájuk vonatkozó jogi követelményekkel.
- (28) Fontos biztosítani, hogy a tagállamok megtegyenek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy hatékonyan megelőzzék a természeti és ember okozta katasztrófákat, és enyhítsék azok hatásait. E határozat rendelkezéseinek meg kell erősíteniük az uniós mechanizmus keretébe tartozó megelőzési, felkészültségi és reagálási fellépések közötti kapcsolatokat. Biztosítani kell a koherenciát a megelőzésre és a katasztrófakockázatkezelésre vonatkozó egyéb uniós jogszabályokkal, ideértve többek között a határokon átnyúló megelőző fellépés, valamint az olyan veszélyekre való reagálás céljából, mint például az 1082/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat⁽⁸⁾ szerinti, határokon áterjedő súlyos egészségügyi veszélyek. A kohéziós politika keretei közé tartozó területi együttműködési programok konkrét fellépéseket írnak elő a katasztrófákkal szembeni ellenálló képesség, valamint a kockázatmegelőzés és -kezelés figyelembevétele érdekében, valamint további erőfeszítésekre van szükség a szorosabb integráció és a nagyobb szinergiák érdekében is. Továbbá biztosítani kell, hogy minden fellépés összhangban legyen a nemzetközi kötelezettségvállalásokkal, például a 2015–2030-as időszakra szóló sendai katasztrófakockázat-csökkentési kerettel, az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye alapján létrejött Párizsi Megállapodással és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési ENSZ-menetrenddel, valamint aktívan hozzá kell járulniuk azok célkitűzéseinek eléréséhez.
- (29) A veszélyhelyzetek kezelésére szolgáló közös kommunikációs és tájékoztatási rendszerbe (a továbbiakban: CECIS) feltöltött információkat a tagállamok rendelkezésére álló képességekre és modulokra vonatkozó átfogó és zökkenőmentes információcsere biztosítása érdekében folyamatosan aktualizálni kell. A CECIS-en keresztül közölt információkat illetően helyénvaló továbbá, hogy a tagállamok rögzítsék e rendszerben az európai polgári védelmi eszköztár céljára előzetesen rendelkezésre bocsátott képességeken kívüli olyan képességeiket, amelyek az uniós mechanizmuson keresztül történő telepítés céljából a rendelkezésükre állnak.
- (30) Hasonlóan fontos, hogy szinergiák jöjjenek létre, illetve javuljon a kölcsönös kiegészítő jelleg és a koordináció az uniós mechanizmus és az egyéb uniós eszközök között, utóbbiak körébe értve többek között az olyan eszközöket, amelyek hozzá tudnak járulni a katasztrófák által okozott károk helyreállításához, illetve mérsékléséhez.
- (31) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa az elszámolható költségeknek a rescEU-képességek kifejlesztéséhez nyújtott uniós pénzügyi támogatás meghatározásához szükséges kategóriáit. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽⁹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (32) E határozat végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a következők vonatkozásában a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni: az európai polgári védelmi eszköztár számára szükséges legfontosabb reagálási képességek típusainak és számának a meghatározása; a rescEU részét képező képességek meghatározása az azonosított kockázatok, a képességek összessége és a hiányosságok figyelembevétele mellett; a rescEU létrehozása, irányítása és fenntartása; az uniós polgári védelmi tudáshálózat létrehozása és megszervezése; az alacsony valószínűségű, de nagy hatású katasztrófákkal kapcsolatos kockázatok kategóriái és az azok kezelésére

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1082/2013/EU határozata (2013. október 22.) a határokon áterjedő súlyos egészségügyi veszélyekről és a 2119/98/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 293., 2013.11.5., 1. o.).

⁽⁹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

szolgáltató vonatkozó képességek; valamint az európai polgári védelem iránti nagy múltra visszatekintő elkötelezettség és az európai polgári védelemhez való rendkívül jelentős hozzájárulásoknak az elismerésére vonatkozó feltételek és eljárások meghatározása. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁰⁾ megfelelően kell gyakorolni.

- (33) mivel e határozat célját – nevezetesen a katasztrófák megelőzésére, valamint az azokra történő felkészülésre és reagálásra való kollektív képesség fokozását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a határozat terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (34) A rescEU teljeskörű megvalósításáig tartó zökkenőmentes átmenet biztosítása céljából lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy a vonatkozó tagállami képességek gyors rendelkezésre állásának biztosítása érdekében egy átmeneti időszakban finanszírozást nyújtson. A Bizottságnak és a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy az erdőtüzek kockázatára való reagálás érdekében már 2019 nyaráig szert tegyenek további képességekre, többek között tűzoltásra szolgáló helikopterekre is.
- (35) Az 1313/2013/EU határozatot ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (36) Az e határozatban előírt intézkedések azonnali alkalmazásának lehetővé tétele érdekében e határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon kell hatályba lépnie,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az 1313/2013/EU határozat a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) gyors és hatékony reagálás elősegítése katasztrófák vagy katasztrófaveszély esetén, többek között a katasztrófák azonnali következményeinek mérséklését célzó intézkedések révén;”

ii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„e) a katasztrófákra vonatkozó tudományos ismeretek rendelkezésre állásának és felhasználásának növelése; és

f) a határokon átnyúló, továbbá az azonos típusú katasztrófáknak kitett tagállamok közötti együttműködési és koordinációs tevékenységek fokozása.”;

b) a (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a katasztrófamegelőzési keret megvalósítása terén történt előrehaladás: azon tagállamok számával mérve, amelyek a Bizottság rendelkezésére bocsátották a 6. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett információkat;”

2. A 4. cikk a következő ponttal egészül ki:

„12. »részt vevő állam«: a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban az uniós mechanizmusban részt vevő harmadik ország.”

3. Az 5. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) intézkedéseket hoz a katasztrófakockázatokkal kapcsolatos tudásalap bővítése, valamint az együttműködés, illetve az ismeretek, a tudományos kutatások és az innováció terén elért eredmények, a bevált gyakorlatok és az információk – többek között a közös kockázat által érintett tagállamok közötti – megosztásának további megkönnyítése és előmozdítása érdekében;”

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

b) az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) összegyűjti és terjeszti a tagállamok által rendelkezésre bocsátott információkat, tapasztalatcserét szervez a kockázatkezelési képességek értékelésével kapcsolatban, és elősegíti a bevált gyakorlatok cseréjét a megelőzési és felkészültségi tervezés terén, többek között önkéntes alapú kölcsönös értékelések formájában;”

c) az i) pont helyébe a következő szöveg lép:

„i) hangsúlyozza a kockázatok megelőzésének fontosságát, és támogatja a tagállamokat a figyelemfelhívás, a nyilvánosság tájékoztatása és az e területtel kapcsolatos ismeretek oktatása terén, valamint támogatja a tagállamokat a riasztási rendszerekre vonatkozó nyilvános tájékoztatást célzó erőfeszítéseikben, egyebek között az ilyen rendszerekre vonatkozó – akár határokon átnyúló – iránymutatás révén;”

4. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

Kockázatkezelés

(1) A nem különleges adatoknak – nevezetesen azon adatoknak, amelyek közlése nem ellentétes a tagállamok alapvető biztonsági érdekeivel – és a bevált gyakorlatoknak az uniós mechanizmuson keresztül történő megosztása érdekében, amely a katasztrófamegelőzés és -felkészültség hatékony és egységes megközelítését szolgálja, a tagállamok:

a) továbbfejlesztik a nemzeti vagy a megfelelő szubnacionális szintű kockázateértékeléseket;

b) továbbfejlesztik a nemzeti vagy megfelelő szubnacionális szintű kockázatkezelési képesség értékelését;

c) továbbfejlesztik és pontosítják a nemzeti vagy megfelelő szubnacionális szintű katasztrófakockázat-kezelési tervezést;

d) a Bizottság rendelkezésére bocsátják az a) és b) pontban említett értékelések releváns elemeinek összefoglalóját, a fő kockázatokra összpontosítva. A tagállamok leírják a prioritásnak tekintett kockázatmegelőzési és felkészültségi intézkedéseket a határokon átnyúló hatású fő kockázatok és adott esetben az alacsony valószínűségű, de nagy hatású katasztrófákkal kapcsolatos kockázatok vonatkozásában. Az összefoglalót 2020. december 31-ig, azt követően pedig háromévente, illetve fontos változások bekövetkeztekor kell benyújtani a Bizottságnak;

e) önkéntes alapon részt vesznek a kockázatkezelési képesség értékelésére vonatkozó kölcsönös felülvizsgálatokban.

(2) A Bizottság a tagállamokkal együttműködésben konkrét konzultációs mechanizmusokat is kialakíthat a hasonló típusú katasztrófáknak kitett tagállamok közötti megfelelő megelőzési és felkészültségi tervezés és koordináció fokozása érdekében, többek között az (1) bekezdés d) pontja alapján meghatározott, határokon átnyúló hatású kockázatok vagy alacsony valószínűségű, de nagy hatású katasztrófákkal kapcsolatos kockázatokra illetően.

(3) A Bizottság a tagállamokkal együtt 2019. december 22-ig továbbfejleszti az (1) bekezdés d) pontjában említett összefoglaló benyújtására vonatkozó iránymutatásokat.

(4) Amennyiben valamely tagállam gyakran kér ugyanolyan típusú katasztrófához ugyanolyan jellegű segítséget az uniós mechanizmuson keresztül, a Bizottság – miután gondosan elemezte a segítségnyújtás aktiválásának okait és körülményeit – azzal a céllal, hogy támogassa az érintett tagállamot megelőzési és felkészültségi szintjének megerősítésében,

a) felkérheti a tagállamot, hogy nyújtson további tájékoztatást az említett típusú katasztrófával összefüggésben meghozott konkrét megelőzési és felkészültségi intézkedésekről; valamint

b) adott esetben ezen információk alapján:

i. a megelőzési és felkészültségi intézkedésekre vonatkozó tanácsadás céljából javasolhatja szakértői csoport helyszínre küldését; vagy

ii. ajánlásokat tehet az érintett tagállam megelőzési és felkészültségi szintjének megerősítésére vonatkozóan. A Bizottság és az érintett tagállam kölcsönösen tájékoztatják egymást az ilyen ajánlásokat követő intézkedésekről.

Amennyiben valamely tagállam három egymást követő éven belül háromszor kér ugyanolyan típusú katasztrófához ugyanolyan jellegű segítséget az uniós mechanizmuson keresztül, az a) és a b) pont alkalmazandó, kivéve, ha a gyakori aktiválás okainak és körülményeinek alapos elemzése alapján ez szükségtelennek bizonyul.”

5. A 10. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság és a tagállamok együttműködnek annak érdekében, hogy – mind a természeti, mind pedig az ember által okozott katasztrófák vonatkozásában – javítsák az uniós mechanizmus keretébe tartozó katasztrófa-reagálási műveletek tervezését, ideértve – a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kockázatelemzésekre, valamint a kockázatoknak az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett áttekintésére építve – a katasztrófareagálásra vonatkozó forgatókönyvek készítését, az eszközök feltérképezését és a reagálási képességek telepítésére vonatkozó tervek kidolgozását.”

6. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Európai polgári védelmi eszköztár”;

b) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Létrejön az európai polgári védelmi eszköztár. Ez a tagállamok önkéntesen, előzetesen rendelkezésre bocsátott reagálási képességeiből áll, és modulokat, egyéb reagálási képességeket és szakértőket foglal magában.

(1a) A valamely tagállam által az európai polgári védelmi eszköztáron keresztül nyújtott segítség a segítséget kérő tagállam meglévő képességeit egészíti ki, annak sérelme nélkül, hogy a tagállamok viselik az elsődleges felelősséget a területükön a katasztrófa megelőzésért és -reagálásért.

(2) A beazonosított kockázatok, a képességek összessége és a hiányosságok alapján a Bizottság a 32. cikk (1) bekezdésének f) pontja alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az európai polgári védelmi eszköztár számára szükséges legfontosabb reagálási képességek típusát és számát (a továbbiakban: a képességcélok).

A Bizottság a tagállamokkal együttműködésben – az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtási jogi aktusoknak megfelelően – nyomon követi a képességcélok megvalósítása felé történő előrehaladást és megállapítja, hogy melyek az európai polgári védelmi eszköztár potenciálisan jelentős reagálási képesség hiányai. Amennyiben ilyen hiányosságok megállapítására került sor, a Bizottság megvizsgálja, hogy a szükséges képességek a tagállamok rendelkezésére állnak-e az európai polgári védelmi eszköztáron kívül. A Bizottság ösztönzi a tagállamokat az európai polgári védelmi eszköztár jelentős reagálási képesség hiányainak orvoslására, és a 20. cikkel, továbbá a 21. cikk (1) bekezdésének i. pontjával és a 21. cikk (2) bekezdésével összhangban támogatást nyújthat a tagállamoknak.”

7. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

A rescEU

(1) Létrejön a rescEU az olyan kezelhetetlen helyzetekben való segítségnyújtás céljából, amelyekben a tagállami szinten meglévő és a tagállamok által az európai polgári védelmi eszköztár céljára előzetesen rendelkezésre bocsátott képességek összessége az adott körülmények között nem elegendő az 1. cikk (2) bekezdésében említett különféle katasztrófákra való hatékony reagálás biztosításához.

A katasztrófákra való hatékony reagálás garantálása érdekében a Bizottság és a tagállamok adott esetben biztosítják a rescEU-képességek megfelelő földrajzi elosztását.

(2) A Bizottság a 32. cikk (1) bekezdésének g) pontja alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a rescEU részét képező képességeket, figyelembe véve a már azonosított és a kialakuló kockázatokat, a képességek és hiányosságok összességét uniós szinten – különösen a légi erdőtüztűzoltást, a vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris incidenseket, valamint a sürgősségi orvosi ellátást illetően. Az említett végrehajtási jogi aktusoknak biztosítaniuk kell a más, alkalmazandó uniós jogszabályokkal való összhangot. Az első ilyen végrehajtási jogi aktust 2019. június 22-ig kell elfogadni.

(3) A tagállamok megszerzik, bérlik vagy lízingelik a rescEU képességeit. E célból a Bizottság pályázati felhívás nélkül közvetlen támogatásokat ítélt oda a tagállamoknak. Ha a Bizottság a tagállamok nevében szerez be rescEU-képességeket, a közös közbeszerzési eljárást kell alkalmazni. Az uniós pénzügyi támogatásokat az Unió pénzügyi szabályaival összhangban kell odaítélni.

A rescEU-képességeknek azoknak a tagállamoknak kell otthont adnia, amelyek megszerzik, bérlik vagy lízingelik e képességeket. Közös közbeszerzés esetén azoknak a tagállamoknak kell otthont adnia a rescEU-képességeknek, amelyek nevében e képességeket beszerezték.

(4) A Bizottság – a tagállamokkal konzultálva – megállapítja a rescEU részét képező reagálási képességekre vonatkozó minőségi követelményeket. A minőségi követelményeknek elismert nemzetközi normákon kell alapulniuk, amennyiben ilyen normák már léteznek.

(5) Az a tagállam, amely rescEU-képességek tulajdonosa, bérlője vagy lízingelője, biztosítja a szóban forgó rescEU-képességek CECIS-be való felvételét, valamint azoknak az uniós mechanizmus műveleteinek céljára való rendelkezésre bocsátását és telepíthetőségét.

A rescEU-képességeket kizárólag akkor lehet a 23. cikk (4a) bekezdésében említett nemzeti célokra használni, amikor nem használják őket vagy nincs rájuk szükség az uniós mechanizmus valamely reagálási műveletéhez.

A rescEU-képességeket a 32. cikk (1) bekezdésének g) pontja alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal, valamint a rescEU-képességek telepítésére – és többek között a részt vevő személyzetre – vonatkozó további feltételeket megállapító, a Bizottság és a szóban forgó képességeket tulajdonló, bérlő vagy lízingelő tagállam közötti operatív szerződésekkel összhangban kell használni.

(6) A rescEU-képességek a 15. cikknek, illetve a 16. cikk (1)–(9) és (11), (12) és (13) bekezdésének megfelelően – az ERCC-n keresztül benyújtott segítségnyújtás iránti kérelmet követően – vehetők igénybe az uniós mechanizmus keretében végzett reagálási műveletekre. A telepítésükről és leszerelésükről szóló határozatot, továbbá az egymással ütköző kérelmek esetén meghozandó összes határozatot a Bizottság hozza meg, szoros koordinációban a kérelmező tagállammal és a képességet tulajdonló, bérlő vagy lízingelő tagállammal, az e cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdésében említett operatív szerződésekkel összhangban.

Az a tagállam felelős a reagálási műveletek irányításáért, amelynek területén a rescEU-képességeket telepítik. Az Unión kívüli telepítés esetén a rescEU-képességeknek otthont adó tagállamok felelősek annak biztosításáért, hogy a szóban forgó képességek maradéktalanul beépüljenek a reagálás egészébe.

(7) Telepítés esetén a Bizottság az ERCC-n keresztül megállapodik a kérelmező tagállammal a rescEU-képességek operatív telepítéséről. A kérelmező tagállam a műveletek során elősegíti saját képességeinek és a rescEU tevékenységeinek operatív koordinációját.

(8) A Bizottság adott esetben az ERCC útján, a 15. és a 16. cikkel összhangban elősegíti a különböző reagálási képességek összehangolását.

(9) A tagállamokat az CECIS útján tájékoztatni kell a rescEU-képességek műveleti állapotáról.

(10) Amennyiben valamely, az Unió területén kívül bekövetkezett katasztrófa jelentős hatást gyakorolhat egy vagy több tagállamra vagy e tagállam(ok) állampolgáira, e cikk (6)–(9) bekezdésével összhangban rescEU-képességek telepíthetők.

Ha a rescEU-képességek telepítésére harmadik országokban kerül sor, a tagállamok meghatározott esetekben – a 32. cikk (1) bekezdésének g) pontja alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal és az e cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdésében említett operatív szerződésekben részletesebben meghatározottakkal összhangban – megtagadhatják saját személyzetük telepítését.”

8. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Uniós polgári védelmi tudáshálózat”;

b) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság létrehozza a releváns polgári védelmi és katasztrófavédelmi szereplők és intézmények – ezen belül kiválósági központok, egyetemek és kutatók – hálózatát, amely a Bizottsággal együtt uniós polgári védelmi tudáshálózatot képez. A Bizottság kellőképpen figyelembe veszi a tagállamokban meglévő szaktudást és a helyben működő szervezeteket.

A tudáshálózat, amely törekszik a nemi szempontból kiegyensúlyozott összetétel kialakítására, adott esetben az illetékes tudásközpontokkal szoros együttműködésben a következő feladatokat látja el a képzés, a gyakorlatok, a következtetések levonása és az ismeretek terjesztése terén:”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) képzési program létrehozása és irányítása a polgári védelemben és a veszélyhelyzet-kezelésben dolgozók számára a katasztrófamegelőzéssel, -felkészültséggel és -reagálással kapcsolatban, és e képzési program működtetése. A programot úgy kell kialakítani, hogy elősegítse a bevált gyakorlatok kölcsönös megosztását a polgári védelem területén, és a programnak magában kell foglalnia egyrészt közös tanfolyamokat, másrészt a veszélyhelyzet-kezelés terén rendelkezésre álló szakértelem megosztására szolgáló rendszert, ideértve a fiatal szakembereknek és tapasztalt önkénteseknek szóló csereprogramokat, valamint a tagállami szakértők kirendelését.

A képzési program célja a 9., a 11. és a 12. cikkben említett képességek koordinációjának, kompatibilitásának és kiegészítő jellegének javítása, valamint a 8. cikk d) és f) pontjában említett szakértők kompetenciájának fejlesztése;”

iii. az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) a kutatásnak és a fejlesztésnek, valamint a vonatkozó új technológiák uniós mechanizmus céljait szolgáló bevezetésének és alkalmazásának ösztönzése.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Bizottság megerősíti a képzésekkel összefüggő együttműködést, valamint fokozza az ismeretek és tapasztalatok megosztását az Unió polgári védelmi tudáshálózata, a nemzetközi szervezetek és harmadik országok között, hogy hozzájáruljon a katasztrófakockázatok csökkentésével kapcsolatos – különösen a katasztrófakockázatok csökkentésével foglalkozó 3. ENSZ-világkonferencián 2015. március 18-án a japán Sendai-ban elfogadott, a 2015–2030. közötti időszakra szóló katasztrófakockázat-csökkentési sendai keret részét képező – nemzetközi kötelezettségvállalások teljesítéséhez.”

9. A 15. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha az Unión belül katasztrófa következik be vagy katasztrófaveszély áll fenn, az érintett tagállam segítséget kérhet az ERCC-n keresztül. A kérelmet a lehető legpontosabban kell megfogalmazni. A segítségnyújtás iránti kérelem legfeljebb 90 nap elteltével lejár, kivéve, ha az ERCC-hez a folyamatos vagy további segítségnyújtás szükségességét megalapozó új elemeket nyújtanak be.”

10. A 16. cikk (1) és (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha az Unión kívül katasztrófa következik be vagy katasztrófaveszély áll fenn, az érintett ország segítséget kérhet az ERCC-n keresztül. Segítség az ENSZ és annak ügynökségei vagy egy illetékes nemzetközi szervezet által vagy azokon keresztül is kérhető. A segítségnyújtás iránti kérelem legfeljebb 90 nap elteltével lejár, kivéve, ha az ERCC-hez a folyamatos vagy további segítségnyújtás szükségességét megalapozó új elemeket nyújtanak be.

(2) Az e cikk szerinti beavatkozások akár önálló segítségnyújtási beavatkozásként, akár valamely nemzetközi szervezet által irányított beavatkozás részeként is végrehajthatók. Az uniós koordinációnak teljes egészében illeszkednie kell az Egyesült Nemzetek Humanitárius Ügyeket Koordináló Hivatala (a továbbiakban: OCHA) által végzett átfogó koordinációba, az OCHA vezető szerepének tiszteletben tartásával. Ember okozta katasztrófák és összetett veszélyhelyzetek esetén a Bizottság gondoskodik a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzusnak (*) való megfelelésről és a humanitárius elvek tiszteletben tartásáról.

(*) HL C 25., 2008.1.30., 1. o.”

11. A 19. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az uniós mechanizmus végrehajtásához szükséges pénzügyi keretösszeg a 2014–2020-as időszakra vonatkozóan folyó áron 574 028 000 EUR.

Folyó áron 425 172 000 EUR a többéves pénzügyi keret 3., »Biztonság és uniós polgárság« című fejezetéből, folyó áron 148 856 000 EUR pedig a 4., »Globális Európa« című fejezetéből származik.”

12. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„20a. cikk

Láthatóság és díjak

(1) Az e határozat alapján nyújtott bármilyen támogatásnak vagy finanszírozásnak megfelelő láthatóságot kell biztosítani az Unió számára, beleértve az Unió jelképének a 11. cikkben, a 12. cikkben és a 21. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett képességek tekintetében történő előtérbe helyezését. A Bizottság kommunikációs stratégiát dolgoz ki annak érdekében, hogy az uniós polgári védelmi mechanizmus fellépéseinek kézzelfogható eredményei a polgárok számára láthatóvá váljanak.

(2) A Bizottság az uniós polgári védelem melletti, nagy múltra visszatekintő elkötelezettség és az uniós polgári védelemhez való rendkívül jelentős hozzájárulások iránti elismerés és tisztelet kifejezéséeként érmékkel tünteti ki az érintetteket.”

13. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés j) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„j) a rescEU-képességek létrehozása, igazgatása és fenntartása a 12. cikkkel összhangban;”

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„c) az ahhoz szükséges költségek, hogy a reagálási képességek olyan készenléti és rendelkezésre állási szintet érjenek el fejlesztésük vagy javításuk útján, amelynek eredményeként azok telepíthetők lesznek az európai polgári védelmi eszköztár részeként, összhangban az európai polgári védelmi eszköztár minőségi követelményeivel és adott esetben a tanúsítási folyamatban megfogalmazott ajánlásokkal (»átalakítási költségek«). Ide tartozhatnak a modulok és az egyéb reagálási képességek működőképességéhez, interoperabilitásához, az önállósághoz, az önellátáshoz, a szállíthatósághoz, a csomagoláshoz kapcsolódó, illetve egyéb szükséges költségek, feltéve, hogy e költségek kifejezetten a képességeknek az európai polgári védelmi eszköztárban való részvételéhez kapcsolódnak.

Az átalakítási költségek a következőkre terjedhetnek ki:

i. korszerűsítés esetén az elszámolható költségek 75 %-a, feltéve, hogy az említett összeg nem haladja meg a képességkialakítás átlagköltségének 50 %-át; és

ii. javítás esetén az elszámolható költségek 75 %-a.

Az i. és a ii. pont alapján finanszírozásban részesülő reagálási képességeket a kapott finanszírozás függvényében legalább egy három és 10 év közötti – az eszköztár részeként való tényleges rendelkezésre állásuk kezdetétől számított – időszakra az európai polgári védelmi eszköztár rendelkezésére kell bocsátani, kivéve, ha gazdasági élettartamuk rövidebb.

Az átalakítási költségek meghatározott egységnyi költségekből vagy átalányösszegekből állhatnak.”;

ii. az első albekezdés d) pontját és a második albekezdést el kell hagyni;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés j) pontjában említett fellépéshez nyújtott pénzügyi támogatás az e bekezdés második albekezdésével összhangban minden olyan költséget magában foglal, amely az uniós mechanizmus keretében biztosított rescEU-képességek rendelkezésre állásának és telepíthetőségének biztosításához szükséges.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy az e bekezdésben említett pénzügyi támogatás az uniós mechanizmus keretében biztosított rescEU-képességek rendelkezésre állásának és telepíthetőségének biztosításához szükséges becsült teljes összeg legalább 80, de legfeljebb 90 %-a legyen. A fennmaradó költségeket az a tagállam viseli, amely otthont ad a rescEU-képességnek. A rescEU-képességek különféle típusainak becsült összköltségét a 32. cikk (1) bekezdésének g) pontja alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban kell meghatározni. A becsült összköltségeket az elszámolható költségeknek az Ia. mellékletben foglalt kategóriáit figyelembe véve kell megállapítani.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 30. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján az elszámolható költségek kategóriáinak vonatkozásában módosítsa az Ia. mellékletet.

Az e bekezdésben említett pénzügyi támogatás többéves munkaprogramok révén is végrehajtható. Az egy évnél hosszabb fellépések esetében a költségvetési kötelezettségvállalások éves részletekre bonthatók.

(4) A 32. cikk (1) bekezdésének ha) pontja alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusok útján meghatározott, alacsony valószínűségű, de nagy hatású katasztrófákkal kapcsolatos kockázatokra való reagálás céljára létrehozott képességek esetében az uniós pénzügyi támogatásnak a rendelkezésre állásuk és telepíthetőségük biztosításához szükséges összes költséget fedeznie kell.

(5) A (3) bekezdésben említett költségek esettől függően a képesség kategóriája vagy típusa alapján meghatározott egységnyi költségekből, átalányösszegekből vagy átalányfinanszírozásból állhatnak.”

14. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A felszerelésekhez és műveletekhez kapcsolódó támogatható fellépések”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Azon képességek szállítása céljára, amelyeket nem bocsátottak előzetesen rendelkezésre az európai polgári védelmi eszköztár céljára, és amelyeket katasztrófa vagy katasztrófaveszély esetén telepítenek az Unión belül vagy kívül, legfeljebb az elszámolható költségek 75 %-át fedező uniós pénzügyi támogatás nyújtható.”;

c) a (2), a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az európai polgári védelmi eszköztár céljára előzetesen rendelkezésre bocsátott képességek számára nyújtott uniós pénzügyi támogatás összege az Unión vagy valamely részt vevő államon belüli katasztrófa vagy katasztrófaveszély esetén nem haladhatja meg a képességek működtetésének, így például a szállítás költségeinek 75 %-át.

(3) A szállításhoz biztosított uniós pénzügyi támogatás nem haladhatja meg az európai polgári védelmi eszköztár céljára előzetesen rendelkezésre bocsátott képességek szállításával kapcsolatos teljes elszámolható költségek 75 %-át a 16. cikkben említett, az Unión kívüli katasztrófa vagy katasztrófaveszély esetén történő telepítés esetén.

(4) A szállítási erőforrásokhoz biztosított uniós pénzügyi támogatás emellett az a), b), c) és d) pontban szereplő teljes elszámolható költség akár 100 %-át is fedezheti, ha ehhez szükséges, hogy a tagállamok segítségnyújtásának összevonása operatív szempontból hatékony legyen, és ha a költségek az alábbiak egyikéhez kapcsolódnak:

a) raktározási kapacitás rövid távú bérlése a tagállami segélyszállítmány ideiglenes raktározása céljából, a szállítás összehangolásának megkönnyítése céljából;

b) a segélyszállítmány felajánló tagállamból a szállítás összehangolását elősegítő tagállamba történő szállítás;

c) a tagállami segélyszállítmány átcsomagolása a szállítási kapacitás maximális kihasználása érdekében, vagy az egyedi műveleti követelményeknek való megfelelés céljából; vagy

d) az összevont segélyszállítmány helyi szállítása, tranzitja és raktározása annak érdekében, hogy biztosítva legyen az összehangolt kézbesítés a segítséget kérő országban lévő végső rendeltetési helyre.

(4a) Amennyiben valamely tagállam rescEU-képességeket a 12. cikk (5) bekezdésével összhangban nemzeti célokra használ fel, az összes költséget, ideértve a karbantartási és javítási költségeket is, a képességeket használó tagállam fedezi.

(4b) Amennyiben a rescEU-képességeket az uniós mechanizmus keretében telepítik, az uniós pénzügyi támogatás a műveleti költségek 75 %-át fedezi.

Az uniós pénzügyi támogatás – az első albekezdéstől eltérve – az alacsony valószínűségű, de nagy hatású katasztrófákkal kapcsolatos kockázatokra való reagáláshoz szükséges, az uniós mechanizmus keretében telepített rescEU-képességek műveleti költségeinek 100 %-át fedezi.

(4c) A 12. cikk (10) bekezdésében említett, az Unión kívüli telepítés esetében az uniós pénzügyi támogatás a műveleti költségek 100 %-át fedezi.

(4d) Amennyiben az e cikkben említett uniós pénzügyi támogatás nem fedezi a költségek 100 %-át, a fennmaradó összeget a támogatást kérelmező viseli, kivéve, ha a segítséget felajánló tagállammal vagy a rescEU-képességeknek otthont adó tagállammal másképp nem állapodott meg.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) A szállítási költségek a költségek kategóriája alapján meghatározott egységnyi költségekből, átalányösszegekből vagy átalányfinanszírozásból állhatnak.”

15. A 26. cikk (1) és (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az e határozat keretében pénzügyi támogatásban részesülő fellépések más uniós pénzügyi eszközökből nem részesülhetnek támogatásban. Az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet (*) 191. cikkének (1) bekezdésével összhangban azonban az e határozat 21., 22. és 23. cikke alapján nyújtott pénzügyi támogatás nem akadályozza meg a más uniós eszközökből az azokban foglalt feltételekkel összhangban történő finanszírozást.

A Bizottság biztosítja, hogy az e határozat keretében nyújtott pénzügyi támogatást igénylők és az ilyen támogatások kedvezményezettjei tájékoztassák a Bizottságot az egyéb forrásból – többek között az Unió általános költségvetéséből – kapott pénzügyi támogatásokról, valamint az ilyen támogatásra irányuló, folyamatban lévő kérelmekről.

(2) Szinergiákat kell teremteni, valamint biztosítani kell a kiegészítő jelleget és a fokozott koordinációt az Unió más eszközeivel – így például a kohéziót, a vidékfejlesztést, a kutatást, az egészségügyet, valamint a migrációs és biztonságpolitikát támogató eszközökkel –, valamint az Európai Unió Szolidaritási Alapjával. Harmadik országokban kialakult humanitárius válságokra történő reagálás esetén a Bizottság biztosítja az e határozat, valamint az 1257/96/EK rendelet keretében finanszírozott fellépések kiegészítő jellegét és összhangját, továbbá gondoskodik arról, hogy a szóban forgó fellépések végrehajtása a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzussal összhangban történjék.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.)”

16. A 28. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az uniós mechanizmus nyitva áll a következők részvétele előtt:

a) az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) azon országai, amelyek tagjai az Európai Gazdasági Térségnek (EGT), az EGT-megállapodásban rögzített feltételekkel összhangban, és más európai országok, ha megállapodások és eljárások így rendelkeznek;

b) csatlakozó országok, tagjelölt országok és potenciális tagjelöltek, a szóban forgó országok uniós programokban való részvételének a vonatkozó keretmegállapodásokban és társulási tanácsi határozatokban vagy hasonló megállapodásokban meghatározott általános alapelvei és általános feltételei szerint.

(1a) Az uniós mechanizmusban való részvételnek az Unió és a részt vevő állam közötti megállapodásokban meghatározott konkrét feltételekkel összhangban kell történnie, és magában kell foglalnia a mechanizmus tevékenységeiben – az e határozatban foglalt célkitűzésekkel, előírásokkal, kritériumokkal, eljárásokkal és határidőkkel összhangban – történő részvételt.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az európai szomszédságpolitika részét képező nemzetközi vagy regionális szervezetek vagy országok együttműködhetnek az uniós mechanizmus keretében folytatott tevékenységekben, amennyiben az említett szervezetek, illetve országok és az Unió közötti vonatkozó kétoldalú vagy többoldalú megállapodások ezt lehetővé teszik.”

17. A 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 19. cikk (5) és (6) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása a 2020. december 31-ig terjedő időszakra szól.

(3) A Bizottságnak a 21. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2019. március 21-től kezdődő hatállyal.

(4) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 19. cikk (5) és (6) bekezdésében, valamint a 21. cikk (3) bekezdésében cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(5) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(6) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(7) A 19. cikk (5) és (6) bekezdése, illetve a 21. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

18. A 32. cikk (1) bekezdésének g) és h) pontja helyébe a következő szöveg lép:

- „g) a rescEU létrehozása, irányítása és fenntartása a 12. cikkben foglaltak szerint, ideértve a telepítésre vonatkozó határozatokra, a műveleti eljárásokra, vonatkozó kritériumokat, valamint a 21. cikk (3) bekezdésében említett költségeket is;
- h) az uniós polgári védelmi tudáshálózat létrehozása és megszervezése az 13. cikkben előírtak szerint;
- ha) a 21. cikk (4) bekezdésében említett alacsony valószínűségű, de nagy hatású katasztrófákkal kapcsolatos kockázatok kezelésére szolgáló kockázati kategóriák és a vonatkozó reagálási képességek;
- hb) a 20. cikk a) pontjában említett, az uniós polgári védelem iránti, nagy múltra visszatekintő elkötelezettség és az uniós polgári védelemhez való rendkívül jelentős hozzájárulások elismerésére vonatkozó feltételek és eljárások meghatározása.”

19. A 34. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„34. cikk

Értékelés

(1) A pénzügyi támogatásban részesülő fellépéseket végrehajtásuk nyomon követése érdekében rendszeresen ellenőrizni kell.

(2) A Bizottság két évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 11. és a 12. cikk szerinti műveletekről és előrehaladásról. A jelentésnek információt kell tartalmaznia a képességcélok elérése felé tett haladásról és a 11. cikk (2) bekezdésében említett továbbra is fennálló hiányosságokról, figyelembe véve a rescEU-képességeknek a 12. cikkel összhangban történő létrehozását. A jelentés áttekintést nyújt a reagálási képességekkel összefüggő költségvetés és költségek alakulásáról, valamint értékeli e képességek továbbfejlesztésének szükségességét.

(3) A Bizottság 2023. december 31-ig, majd azt követően öt évente értékeli e határozat alkalmazását és közleményt nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e határozat – különösen 6. cikk (4) bekezdésének –, valamint a rescEU-képességek eredményességéről, költséghatékonyságáról, és végrehajtásuk folytonosságáról. Adott esetben a közleményhez az e határozat módosítására vonatkozó javaslatokat is csatolni kell.”

20. A 35. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„35. cikk

Átmeneti rendelkezések

2025. január 1-jéig uniós pénzügyi támogatás nyújtható azon költségek 75 %-ának fedezésére, amelyek a 12. cikk (2) bekezdésében meghatározottaknak megfelelő nemzeti képességekhez való gyors hozzáférés biztosításához szükségesek. Az említett célból a Bizottság pályázati felhívás nélkül közvetlen támogatásokat ítélhet oda tagállamoknak.

Az első bekezdésben említett képességek ezen átmeneti időszak lejártáig rescEU-képességeknek minősülnek.

Az első bekezdésben említett képességek telepítéséről szóló határozatot – a 12. cikk (6) bekezdésétől eltérve – az a tagállam hozza meg, amely rescEU-képességekként rendelkezésre bocsátotta azokat. Amennyiben belső veszélyhelyzet vagy vis major miatt, illetve kivételes körülmények által alátámasztott nyomós okból valamely tagállam egy adott katasztrófa esetén nem képes rendelkezésre bocsátani e képességeket, erről e cikkekre hivatkozva a lehető leghamarabb értesíti a Bizottságot.”

21. A 38. cikket el kell hagyni.

22. Az „európai veszélyhelyzet-reagálási képesség”, az „EERC” és az „önkéntesen, előzetesen rendelkezésre bocsátott képességek” kifejezés helyébe a határozat teljes szövegében az „európai polgári védelmi eszköztár” kifejezés lép.

23. A szöveg az e határozat mellékletében foglalt Ia. melléklettel egészül ki.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Az 1313/2013/EU határozat 28. cikkének hatálya alá tartozó hatályos megállapodások továbbra is alkalmazandók, amíg adott esetben újak nem váltják fel őket.

Kelt Strasbourgban, 2019. március 13-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

MELLÉKLET

„IA. MELLÉKLET

**ELSZÁMOLHATÓ KÖLTSÉGCATEGÓRIÁK A BECSÜLT ÖSSZKÖLTSÉGEKNEK 21. CIKK (3) BEKEZDÉSÉVEL
ÖSSZHANGBAN TÖRTÉNŐ KISZÁMÍTÁSÁVAL KAPCSOLATBAN**

1. Felszerelések költségei
 2. Karbantartási és javítási költségek
 3. Biztosítási költségek
 4. Képzési költségek
 5. Raktározási költségek
 6. Nyilvántartásba vételi és minősítési költségek
 7. Fogyóeszközök költségei
 8. A rescEU-képességek rendelkezésre állásának és telepíthetőségének biztosításához szükséges személyzet költségei”
-